

РЕШЕНИЕ

№ 2472

гр. София, 13.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 21.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10362** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано по жалбата на М. А. М. и Ц. А. М. представлявани от адв. С. С. против отказ за издаване на дубликати от актове за раждане, обективиран в писмо изх. № РОБ17-ГР94-457/05.06.2017 г. на кмета на район „О.“, Столична община. Наведени са доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ. Обосновават се съображения, че приложеното към заявлението адвокатско пълномощно дава право на адвоката да поиска издаването респ. да получи издадените дубликати от актовете за раждане на неговите доверители. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ и да задължи район „О.“, Столична община да извърши исканата административна услуга. Претендира присъждане на разноски.
Ответникът – Кмета на район „О.“, Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в отговор на жалбата от 11.09.2017 г. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.
Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е инициирано по заявление вх. № РОБ17-ГР94-475/07.03.2017 г. за издаване на дубликати от актове за раждане на М. А.

М. и Ц. А. М.. Заявлението е депозирано от адв. С. в качеството му на пълномощник на двамата заявители. Към заявлението са приложени две адвокатски пълномощни, в които изрично е посочено, че са за „снабдяване с акт за раждане от общ. С.“.

С писмо № РОБ 17-ГР94-475/1/10.03.2017 г. пълномощникът е уведомен, че М. А. М. и Ц. А. М. до момента нямат издавани български документи за самоличност, въпреки че вече са пълнолетни и е необходимо да се извърши процедура по установяване на българското им гражданство пред Министерството на правосъдието чрез район „К. село“, Столична община, откъдето са напуснали страната.

На 01.06.2017 г. е подадено ново заявление от адв. С., в което се посочва неизпълнимост на процедурата по установяване на българското им гражданство пред Министерството на правосъдието чрез район „К. село“, Столична община, тъй като към документите инициращи тази процедура следва да се приложат и удостоверения за раждане, с каквито заявителите не разполагат.

На 05.06.2017 г., кметът на район „О.“, Столична община е подписал писмо изх. № РОБ17-ГР94-457, с което отказва издаването на дубликати на удостоверенията за раждане на М. А. М. и Ц. А. М., позовавайки се на нормата на чл. 88а, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация. Отказът е мотивиран с това, че като трето лице, извън определения от закона кръг (лицето, за което се отнася актът за раждане, респ. неговите родители/законните му представители) е необходимо адв. С. да бъде упълномощен от М. А. М. и Ц. А. М. изрично с нотариално заверено пълномощно.

Отказът е обжалван пред кмета на Столична община (жалба вх. № СОА17-ГР94-4138/26.06.2017 г.). С писмо изх. № СОА17-ГР94-4138 от 11.08.2017 г. по жалбата се е произнесъл секретаря на Столична община, който позовавайки се на чл. 88а, ал. 2 от ЗГР, чл. 32, т. 1 и чл. 33, ал. 1 от ГПК е изразил становище, че непредставянето на нотариално заверено пълномощно не е пречка за извършване на заявената административна услуга. Липсва обаче изрично произнасяне по основателността на жалбата, респ. отмяна на отказа на кмета на район „О.“, Столична община.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на оспорването на един административен акт е то да е осъществено в законоустановения преклузивен срок от лице разполагащо с правен интерес.

Съгласно § 8 от ПЗР на АПК правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуги, както и при обжалване на отказите /мълчаливите или изрични/ за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Освен това, определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК на практика покрива извършването на всички административни услуги, включително и тези, определени в §1 от ЗА и оспорването им по съдебен ред по общата клауза на чл. 145 от АПК винаги е допустимо.

В тази връзка не може да бъде споделено становището на процесуалния представител на ответника, изложено в съпроводителното писмо за недопустимост на жалбата, тъй като липсва формиран отказ за извършване на административна услуга, а изпратеното писмо съдържа единствено указания за представянето на нотариално заверено пълномощно. Видно от съдържанието на самото писмо и в частност неговото последно изречение налице е изричен отказ мотивиран с наличието на законова

пречка за издаване на исканите документи, поради непредставяне на нотариално заверено пълномощно.

По делото липсват доказателства за датата на съобщаването на оспорения отказ на неговия адресат, представянето на които е в тежест на ответника. Отказът е обжалван пред кмета на Столична община, като жалбата е регистрирана с вх. № СОА17-ГР94-4138/26.06.2017 г. Съгласно чл. 97, ал. 1 от АПК, в двуседмичен срок от получаване на преписката по-горестоящия административен орган следва да се произнесе с мотивирано решение, с което да отмени оспорения акт или да отхвърли жалбата. Този срок изтича на 10.07.2017 г. В случая, липсва произнасяне с мотивиран акт от по-горестоящия административен орган – кмета на Столична община в този срок. Писмо изх. № СОА17-ГР94-4138 от 11.08.2017 г. на секретаря на Столична община не може да се счете за акт по чл. 97, ал. 1 от АПК тъй като не е издадено от по-горестоящия административен орган и не съдържа в себе си разпоредителен диспозитив относно отмяната на оспорения акт или отхвърляне на жалбата. От 10.07.2017 г. (датата до която е следвало да се произнесе по-горестоящия административен орган) е започнал да тече срока за оспорването му по чл. 149, ал. 3 от АПК, който обаче срок съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК следва да бъде удължен на два месеца предвид липсата на изрично посочване, в който и да е акт издаден от администрацията на съответния срок за неговото оспорване по съдебен ред. Така на основание чл. 149, ал. 3 във връзка с чл. 140, ал. 1 от АПК двумесечния срок за оспорване по съдебен ред на отказът на кмета на район „О.“, Столична община изтича на 10.09.2017 г. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, е депозирана на 31.08.2017 г.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 3 във връзка с чл. 140, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване по съдебен ред административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – кмета на район „О.“, Столична община, в съответствие с чл. 35, ал. 3 от ЗГР, с който са му възложени функции на длъжностно лице по гражданското състояние.

Оспореният отказ е постановен в противоречие приложимите материално правни норми.

Разпоредбата на чл. 88 от ЗГР визира документите, които могат да издават, въз основа на актовете за гражданско състояние, длъжностните лица по гражданско състояние в общинските администрации по местосъхранението им, като между тях е и удостоверението за раждане и дубликат /чл. 88, ал. 1, т. 1 от ЗГР/. Изрично в чл. 88а, ал. 1 от ЗГР са посочени лицата на които могат да бъдат издадени документите по чл. 88 от ЗГР, като това са: 1. лицето, за което се отнася актът за раждане, на неговите родители/законните му представители; 2. страните по акта за сключен граждански брак; 3. наследниците на починалото лице от акта за смърт и ал. 2 - трети лица, изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал. 1 или по реда на Гражданско процесуалния кодекс и Наказателно процесуалния кодекс.

По делото не е спорно, че административното производство в настоящия случай е образувано по заявление, подадено от трето лица в хипотезата на чл. 88а, ал. 2 от ЗГР, а именно пълномощник – адвокат. Спорно е дали приложеното от него изрично адвокатско пълномощно отговаря на законовите изисквания даващи право на трето

лице да се снабди с документите по чл. 88 от ЗГР. Граматическото тълкуване на чл. 88а, ал. 2 от ЗГР, в частност използвания съюз „или“ налага извод, че в случая са предвидени алтернативи за обективизиране на представителната власт на лицата, до които се отнася документа по чл. 88 от ЗГР, а именно: нотариално заверено пълномощно или пълномощно по реда на Гражданско процесуалния кодекс и Наказателно процесуалния кодекс. В чл. 32 от ГПК изрично е определен кръгът на лицата, които могат да бъдат представители на страните по пълномощие, като в т. 1 изрично са посочени адвокатите. В чл. 33 от ГПК е посочено, че пълномощниците се легитимират с пълномощно, подписано от страната или нейния представител.

В случая пълномощник на заявителите на административната услуга е адвокат, легитимиращ се с изрично пълномощно. В обхвата на упражняването на адвокатската професия, нормата на чл. 24, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, включва и представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните им интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби, както и пред физически и юридически лица. По силата на чл. 25, ал. 1 от Закона за адвокатурата, адвокатът представлява своя клиент въз основа на писмено пълномощно. Към прилагане на визираните норми изрично препраща и чл. 18, ал. 1 от АПК, съгласно който гражданите и организациите са представляват по закон и по пълномощие по реда на ГПК. Изключение от въведените в ГПК правила за представителство по пълномощие се съдържат в чл. 18, ал. 2 от АПК, по силата на които пред административните органи гражданите и организациите могат да се представляват с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани или организации. Това изключение обаче е неприложимо в случая, тъй като пълномощникът в административното производство образувано в район „О.“, Столична община е адвокат.

По изложените съображения, оспореният отказ на кмета на район „О.“, Столична община за издаване на дубликати от удостоверенията за раждане на М. А. М. и Ц. А. М. следва да бъде отменен като постановен в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявление вх. № РОБ17-ГР94-475/07.03.2017 г. на адв. С. в качеството му на пълномощник на М. А. М. и Ц. А. М. при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона дадени в настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, 1 от АПК основателна се явява претенцията на оспорващите за възстановяване от бюджета на органа, издал отменения акт, на заплатените държавни такси и адвокатско възнаграждение. Претендираният размер на адвокатското възнаграждение е в минимален размер съгласно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и същият не подлежи на намаляване от съда.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на кмета на район „О.“, Столична община за издаване на дубликати от актове за раждане на М. А. М. и Ц. А. М., обективиран в писмо изх. № РОБ17-ГР94-457/05.06.2017 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „О.“, Столична община за ново произнасяне по заявление вх. № РОБ17-ГР94-475/07.03.2017 г. на адв. С. в качеството му на пълномощник на М. А. М. и Ц. А. М., при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община, район „О.“ да заплати на М. А. М. и Ц. А. М. чрез пълномощник адв. С. разноси по делото в размер на 722,50 лв. (седемстотин двадесет и два лева и петдесет стотинки).

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: